

رقص اسب چوبی؛ روایت زنده آیین قاجاری از دل کویر

مردم روبرو شده است. او با اشاره به سابقه اجرای رقص اسب چوبی در این روستا ابراز کرد این آیین از گذشته‌های دور، دست‌کم از دوره قاجار، در حسین‌آباد وجود داشته و در مراسم عروسی، جشن‌ها و شادی‌های مردم اجرا می‌شده است. حضور اسب چوبی در نوروزگاهها، اتفاقی فراتر از اجرای یک نمایش سنتی است.این جابه‌جایی از فضای خصوصی عروسی به فضای عمومی یک رویداد گردشگری، نشان می‌دهد که آیین‌های محلی می‌توانند از یک رسم خانوادگی و اجتماعی، به یک ظرفیت فرهنگی برای معرفی تبدیل شوند. در واقع، وقتی گردشگر با چنین آیینی روبرو می‌شود، تنها یک اجرای نمایشی نمی‌بیند؛ بلکه بخشی از تاریخ شفاهی، موسیقی، پوشش، شادی‌های جمعی و شیوه زندگی مردم یک منطقه را مشاهده می‌کند. رقص اسب چوبی حسین‌آباد کویر نمونه‌ای از میراث ناملموسی است که برای ماندگاری، بیش از ثبت در فهرست‌ها به اجرا و انتقال نیاز دارد.آیین زمانی زنده می‌ماند که نسل جدید آن را بشناسد، روایتش را بلداند و امکان اجرای آن را در قالبی اصیل و متناسب با شرایط امروز داشته باشد. حفظ چنین سنت‌هایی همچنین می‌تواند زمینه‌ای برای تقویت پیوند نسل جوان با فرهنگ بومی فراهم کند. در شرایطی که بسیاری از رسوم محلی در معرض فراموشی قرار گرفته‌اند، تبدیل آنها به موضوعی برای آموزش، مستندسازی، جشنواره‌ها و رویدادهای فرهنگی می‌تواند به تداومشان کمک کند.از سوی دیگر، یکی از نتایج مهم زنده نگه داشتن این سنن و آداب و رسوم، توسعه گردشگری، به‌ویژه گردشگری روستایی است. آیین‌هایی مانند رقص اسب چوبی می‌توانند در کنار بناهای تاریخی، صنایع دستی، غذاهای محلی و طبیعت کویری، به بخشی از بسته گردشگری حسین‌آبادتبدیل شوند و زمینه حضور گردشگران و رونق فعالیت‌های اقتصادی مرتبط با گردشگری را فراهم کنند. البته توسعه گردشگری زمانی می‌تواند به حفظ میراث کمک کند که آیین‌ها صرفاً به یک نمایش برای گردشگران تبدیل نشوند. اصالت، مشارکت جامعه محلی و انتقال درست روایت‌ها باید در مرکز این فرآیند قرار داشته باشد. اسب چوبی حسین‌آباد امروز دیگر قرار نیست قلمه‌ای را فتح کند؛ اما می‌تواند پلی باشد میان گذشته و آینده، پلی که از دل روایت‌های شفاهی، شادی‌های عروسی، صدای سرنا و ضرب تنبک عبور می‌کند و نسل امروز را با بخشی از هویت فرهنگی مردم کویر پیوند می‌دهد. زنده ماندن این آیین، در نهایت نه فقط حفظ یک نمایش سنتی، بلکه حفظ بخشی از حافظه جمعی حسین‌آباد است.

شناسایی ۶۰ غذای بومی برای توسعه گردشگری خوراک اصفهان

در معرض فراموشی قرار دارند و حتی بخشی از مردم اصفهان نیز شناخت کافی از آنها ندارند؛ بنابراین احیا، مستندسازی و معرفی این غذاها می‌تواند زمینه ورود آنها به بازار گردشگری را فراهم کند. آیین با تأکید بر ضرورت حضور هتل‌ها در گردشگری خوراک گفت: غذاهای بومی اصفهان باید در کنار غذاهای مدرن، جایگاه مشخصی در منوی هتل‌ها داشته باشند و مراکز اقامتی نیز بخشی از تجربه غذایی گردشگران باشند. او خاطرنشان کرد: غذا به‌تنهایی نمی‌تواند گردشگر جذب کند و باید همراه با روایت، هویت، تصویر و شیوه عرضه مناسب به یک محصول گردشگری تبدیل شود؛ از این رو رویدادهایی مانند «اورچی» می‌تواند زمینه ارتباط میان سراسرپناه، هتل‌ها و فعالان گردشگری و ایجاد بازار برای غذاهای بومی را فراهم کند.

معاون گردشگری اداره کل میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی استان اصفهان از شناسایی بیش از ۶۰ غذای بومی برای احیا و تبدیل به محصولات گردشگری خبر داد.دواد آیین در نخستین رویداد گردشگری غذا اصفهان با عنوان «باورچی» در پیاده‌راه چهارباغ عباسی اظهار کرد: بازتعریف و بازبرندسازی میراث غذایی اصفهان با هدف تبدیل غذاهای محلی به محصولات تجربه‌محور گردشگری در دستور کار قرار گرفته است. او افزود: غذا یکی از مهم‌ترین عناصر تجربه سفر است و اصفهان ظرفیت‌های متنوعی در حوزه گردشگری خوراک دارد، اما بخشی از این ظرفیت‌ها به دلیل ضعف در معرفی و تولید محتوای تخصصی، به‌رستی به بازارهای داخلی و خارجی نقش نشده است. معاون گردشگری استان اصفهان ادامه داد: برخی از بیش از ۶۰ غذای شناسایی‌شده

برگزاری جشنواره‌های فرهنگی، اجرای نمایش، تولید آثار موسیقی با گویش اردستانی و برگزاری نمایشگاه‌های هنرهای تجسمی، همگی می‌توانند در معرفی هویت و ظرفیت‌های شهرستان نقش داشته باشند. انتشار کتاب‌هایی درباره تاریخ و مفاخر اردستان، تولید آثار تصویری درباره ظرفیت‌های گردشگری، برگزاری جشنواره‌های فرهنگی، اجرای نمایش، تولید آثار موسیقی با گویش اردستانی و برگزاری نمایشگاه‌های هنرهای تجسمی، همگی می‌توانند در معرفی هویت و ظرفیت‌های شهرستان نقش داشته باشند. او ادامه داد: فعالیت‌های فرهنگی می‌تواند به معرفی صنایع دستی و محصولات بومی، جذب گردشگر، ایجاد فرصت فعالیت و درآمد برای جوانان و معرفی ظرفیت‌های اقتصادی شهرستان کمک کند و در کنار آموزش، ورزش و سایر دستگاه‌های اجتماعی، در افزایش نشاط اجتماعی و کاهش آسیب‌های اجتماعی نیز مؤثر باشد.

فرهنگ نباید در انتهای صف اعتبارات شهرستان باشد

رئیس اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی اردستان با تأکید بر اینکه فرهنگ نباید در انتهای صف اعتبارات شهرستان قرار گیرد، گفت: امسال ۲۰ میلیارد ریال از محل اعتبارات تملک دارایی برای حوزه فرهنگ و هنر شهرستان اختصاص یافته است.

به گزارش ایسنا، رضوان امامدادی با اشاره به ظرفیت‌های فرهنگی و هنری اردستان اظهار کرد: وقتی از توسعه شهرستان صحبت می‌شود، معمولاً موضوعاتی مانند جاده، آب، صنعت، کشاورزی و پروژه‌های عمرانی مورد توجه قرار می‌گیرد، در حالی که فرهنگ نیز یکی از حلقه‌های مهم این زنجیره است و نباید از نقش آن در توسعه شهرستان غفلت کرد.

او افزود: فرهنگ تنها به برگزاری مراسم و برنامه‌ای مناسبتی محدود نمی‌شود، بلکه می‌تواند در توسعه گردشگری، اقتصاد خلاق، افزایش نشاط و چندانست تقلیل یابد، بلکه با تکیه بر اقامتگاه‌های بوم‌گردی و خانصاسفرها، هدف اصلی باید افزایش ماندگاری مسافران در شهرستان باشد. او با اشاره به تدوین طرح جامع گردشگری استان با برش‌های شهرستانی، گردشگری را صنعتی سبز و کم‌آلاینده خواند که می‌تواند رونق اقتصادی و اشتغال را توأم با حفظ منابع طبیعی تضمین کند. او در زمینه تأمین مالی نیز یادآور شد که اداره کل متوجش در حوزه مرمت بناها از محل اعتبارات ملی کمک خواهد کرد. اما انتظار دارد منابع محلی شهرستان نیز به بازاریابی و تولید محتوا معطوف شود؛ زیرا حتی مرمت‌شدن‌ترین آیینیه تاریخی هم اگر به درستی معرفی نشوند، بازدیدی و ارزش اقتصادی لازم را در جذب گردشگر خلق نخواهند کرد.

لا روستاهای تاریخی و مطالبات کشاورزان؛ دو روی سکه توسعه بومی

در بخش دیگری از این نشست، رمضان رحیمی، نماینده مردم فلاورجان در مجلس شورای اسلامی، بر ضرورت توجه به ظرفیت‌های بوم‌گردی برای میزبانی از گردشگران داخلی و خارجی بافشاری کرد. او با یادآوری وجود ۵۰۴ اثر تاریخی شناسایی‌شده در شهرستان، این آثار را گنجینه‌ای کم‌نظیر خواند و با اشاره به حضور در قلمه تاریخی روستای گلگون، خواستار تسریع در روند ثبت ملی و معرفی روستاهای دارای بافت تاریخی به عنوان مقاصد هدف گردشگری شد. رحیمی در ادامه، رویدادهایی نظیر جشنواره «۴۰۰ را پیوندی میان ظرفیت‌های هویتی و نیازهای واقعی تولیدکنندگان دانست و تصریح کرد: نیاز فوری کشاورزان و باغداران منطقه، تأسیس سردخانه‌های استانداردست که همت جدی مسئولان را می‌طلبد. نماینده مجلس خاطرنشان کرد که ثمره نهایی این ۱۳ جشنواره باید فراتر از فضای تبلیغاتی رفته و بستری ملموس برای جذب سرمایه‌گذاران بخش خصوصی در زنجیره صنایع تبدیلی، کشاورزی و زیرساخت‌های گردشگری شهرستان فراهم آورد.

نقشه راه فلاورجان با هدف توسعه اقتصاد محلی و برندسازی ترسیم شد

ماراتن رویدادهای فلاورجان؛ ۱۳ جشنواره برای رونق گردشگری

تولیدمدن کشاورزی شهرستان در تقویم تثبیت شود؛با آغاز سال ۱۴۰۶، رویدادهای شهرستان با «جشنواره نوروزگاه پیربکران» در دوم فروردین‌ماه پی گرفته می‌شود تا از اوج سفرهای نوروزی برای معرفی منطقه استفاده شود. در تابستان نیز «جشنواره هلو» در ۱۵ و ۱۶ مردادماه در شهر بوستان‌ز پرتائسل باغبانی منطقه را معرفی خواهد کرد و در نهایت، پرونده این تقویم با «جشنواره مرواریدهای سرخ» از ۲۴ تا ۲۶ مردادماه ۱۴۰۶ در شهر زازران بسته می‌شود؛ مجموعه‌ای که گستره‌ای از مزیت‌های کشاورزی، فرهنگی، ورزشی و بومی فلاورجان را به تصویر می‌کشد. فلاورجان در مسیر تولدی تازه در صنعت گردشگری است

امیر کرمانده، مدیرکل میراث فرهنگی، گردشگری، و صنایع دستی استان اصفهان، در آیین رونمایی از پوستر این رویدادها، ۱۳ جشنواره فلاورجان را بستر و سکویی خواند که باید از چارچوب یک برنامه مناسبتی و مقطعی فراتر رود و به ابزاری پای‌زده با تأکید بر ضرورت اتصال مستقیم این رویدادها به انتفاع جامعه محلی اظهار داشت: با تعیین اهداف دقیق اقتصادی برای هر رویداد، جشنواره‌ها می‌توانند علاوه بر ورود مسافر، فروش محصولات کشاورزی و صنایع دستی را با ارزش افزوده بالا همراه سازند. او افزود: گردشگری تنها در صورتی پایدار خواهد بود که محرکه‌ها برای ایجاد اشتغال، تولید ثروت و تحکیم اقتصاد روستایی دلست و تأکید کرد: در شرایط کنونی، نگاه ساختار حاکمیتی، دولت، نمایندگان مجلس، مدیران محلی و بدنه جامعه نسبت به ظرفیت‌های صنعت گردشگری دستخوش تحولی مثبت شده و توجه به این حوزه نسبت به گذشته به مراتب افزایش یافته است. او با ارزیابی موقعیت شهرستان فلاورجان خاطرنشان کرد که نشانه‌های یک تولد دوباره در گردشگری این منطقه هویدا شده و شهرستان با شتابی مناسب در مسیر ورود به جمع مقاصد هدف گردشگری گام برمی‌دارد. به گفته او، همجاری و نزدیکی فلاورجان به کلان‌شهر اصفهان در کنار غنای طبیعی، توانمندی کشاورزی و میراث فرهنگی و روستایی، بستری ایدéal را برای تبدیل این منطقه به یکی از مهم‌ترین کلان‌نواحی گردشگری پیرامون اصفهان پدید آورده است؛ از همین رو، تقویم ۱۳ جشنواره می‌تواند به عنوان ریل‌گذاری اصولی برای معرفی روستاها، شهرها، تولیدات، صنایع دستی و آیین‌های بومی عمل کند. کرمانده با تأکید بر ضرورت اتصال مستقیم این رویدادها به انتفاع جامعه محلی اظهار داشت: با تعیین اهداف دقیق اقتصادی برای هر رویداد، جشنواره‌ها می‌توانند علاوه بر ورود مسافر، فروش محصولات کشاورزی و صنایع دستی را با ارزش افزوده

تولیدمدن کشاورزی شهرستان در تقویم تثبیت شود؛با آغاز سال ۱۴۰۶، رویدادهای شهرستان با «جشنواره نوروزگاه پیربکران» در دوم فروردین‌ماه پی گرفته می‌شود تا از اوج سفرهای نوروزی برای معرفی منطقه استفاده شود. در تابستان نیز «جشنواره هلو» در ۱۵ و ۱۶ مردادماه در شهر بوستان‌ز پرتائسل باغبانی منطقه را معرفی خواهد کرد و در نهایت، پرونده این تقویم با «جشنواره مرواریدهای سرخ» از ۲۴ تا ۲۶ مردادماه ۱۴۰۶ در شهر زازران بسته می‌شود؛ مجموعه‌ای که گستره‌ای از مزیت‌های کشاورزی، فرهنگی، ورزشی و بومی فلاورجان را به تصویر می‌کشد. فلاورجان در مسیر تولدی تازه در صنعت گردشگری است

امیر کرمانده، مدیرکل میراث فرهنگی، گردشگری، و صنایع دستی استان اصفهان، در آیین رونمایی از پوستر این رویدادها، ۱۳ جشنواره فلاورجان را بستر و سکویی خواند که باید از چارچوب یک برنامه مناسبتی و مقطعی فراتر رود و به ابزاری پای‌زده با تأکید بر ضرورت اتصال مستقیم این رویدادها به انتفاع جامعه محلی اظهار داشت: با تعیین اهداف دقیق اقتصادی برای هر رویداد، جشنواره‌ها می‌توانند علاوه بر ورود مسافر، فروش محصولات کشاورزی و صنایع دستی را با ارزش افزوده بالا همراه سازند. او افزود: گردشگری تنها در صورتی پایدار خواهد بود که محرکه‌ها برای ایجاد اشتغال، تولید ثروت و تحکیم اقتصاد روستایی دلست و تأکید کرد: در شرایط کنونی، نگاه ساختار حاکمیتی، دولت، نمایندگان مجلس، مدیران محلی و بدنه جامعه نسبت به ظرفیت‌های صنعت گردشگری دستخوش تحولی مثبت شده و توجه به این حوزه نسبت به گذشته به مراتب افزایش یافته است. او با ارزیابی موقعیت شهرستان فلاورجان خاطرنشان کرد که نشانه‌های یک تولد دوباره در گردشگری این منطقه هویدا شده و شهرستان با شتابی مناسب در مسیر ورود به جمع مقاصد هدف گردشگری گام برمی‌دارد. به گفته او، همجاری و نزدیکی فلاورجان به کلان‌شهر اصفهان در کنار غنای طبیعی، توانمندی کشاورزی و میراث فرهنگی و روستایی، بستری ایدéal را برای تبدیل این منطقه به یکی از مهم‌ترین کلان‌نواحی گردشگری پیرامون اصفهان پدید آورده است؛ از همین رو، تقویم ۱۳ جشنواره می‌تواند به عنوان ریل‌گذاری اصولی برای معرفی روستاها، شهرها، تولیدات، صنایع دستی و آیین‌های بومی عمل کند. کرمانده با تأکید بر ضرورت اتصال مستقیم این رویدادها به انتفاع جامعه محلی اظهار داشت: با تعیین اهداف دقیق اقتصادی برای هر رویداد، جشنواره‌ها می‌توانند علاوه بر ورود مسافر، فروش محصولات کشاورزی و صنایع دستی را با ارزش افزوده

لا تکیه‌های فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی استان اصفهان از شناسایی بیش از ۶۰ غذای بومی برای احیا و تبدیل به محصولات گردشگری خبر داد.دواد آیین در نخستین رویداد گردشگری غذا اصفهان با عنوان «باورچی» در پیاده‌راه چهارباغ عباسی اظهار کرد: بازتعریف و بازبرندسازی میراث غذایی اصفهان با هدف تبدیل غذاهای محلی به محصولات تجربه‌محور گردشگری در دستور کار قرار گرفته است. او افزود: غذا یکی از مهم‌ترین عناصر تجربه سفر است و اصفهان ظرفیت‌های متنوعی در حوزه گردشگری خوراک دارد، اما بخشی از این ظرفیت‌ها به دلیل ضعف در معرفی و تولید محتوای تخصصی، به‌رستی به بازارهای داخلی و خارجی نقش نشده است. معاون گردشگری استان اصفهان ادامه داد: برخی از بیش از ۶۰ غذای شناسایی‌شده

رونمایی از تقویم جامع «۱۳ جشنواره برای یک فلاورجان»، گامی راهبردی در راستای معرفی ظرفیت‌های متنوع این شهرستان در حوزه‌های فرهنگی، هنری، کشاورزی، آیینی و گردشگری به شمار می‌رود. با انتشار این تقویم، برنامه زمانی مدونی از رویدادهای پیش‌بینی‌شده برای یک سال پیش‌رو در اختیار فعالان، کارشناسان و علاقه‌مندان قرار گرفت. بر پایه این برنامه‌ریزی، جشنواره‌های یادشده از مهرماه ۱۴۰۵ کلید خورده و دامنه اجرای آن‌ها تا مردادماه ۱۴۰۶ گسترش می‌یابد. شاخصه بارز این تقویم، توزیع متوازن و پراکندگی جغرافیایی رویدادها در گستره شهرها و روستاهای مختلف شهرستان است؛ سیاستی که به جای تمرکز برنامه‌ها در مرکز شهرستان، هر نقطه را بر اساس مزیت‌ها و ویژگی‌های بومی به کانون برگزاری یک یا چند رویداد مبدل می‌سازد.

لا تقویم رویدادها؛ از سوارکاری گارماسه تا مرواریدهای سرخ زازران

آغازگ سلسله رویدادهای این تقویم، «جشنواره شو سواره اسب» بود که در ۱۰ مهرماه ۱۴۰۵ در محله گارماسه برگزار شد و ظرفیت‌های ورزشی و بیوندهای فرهنگی مرتبط با اسبچاری منطقه را به نمایش گذاشت. به دنبال آن، ۱۵ مهرماه روستای جوجیل میزبان «جشنواره بازی‌های بومی و محلی» خواهد بود تا میراث ناملموس شهرستان در بستر سنتی آن احیا شود. در ادامه، روستای سپهرکویروزان از ۱۵ تا ۲۳ مهرماه شاهد برپایی «جشنواره میوه» به است، رویدادی که یک محصول کشاورزی شاخص را به مدار جذب گردشگر متصل می‌کند. پایان‌بخش برنامه‌های ماه نخست پاییز نیز «جشنواره تئاتر کودک و نوجوان» در شهر فلاورجان از ۲۳ تا ۲۴ مهرماه است که ظرفیت فرهنگی شهرستان را در قالب برنامه‌ای خانوادمحور به کار می‌گیرد. در ادامه برنامه‌های پاییزی، شهر قهردیجان در روزهای پنجم و ششم آردماه میزبان «جشنواره پیاز» خواهد بود تا با تکیه بر کشاورزی بومی، هم‌افزایی میان تولید و گردشگری را به نمایش بگذارد. همچنین شهر فلاورجان از ۲۲ تا ۲۶ آذرماه کانون برگزاری «جشنواره هنرهای تجسمی» می‌شود تا توان هنری منطقه به شکل ساختارپافته در تقویم رویدادها نقش ببندد.فصل زمستان با برپایی «جشنواره فیلم فجر» از ۱۰ تا ۲۲ تهمین‌ماه، شهر فلاورجان آغاز می‌شود و سپس ۱۴ تهمین‌ماه، شهر میباندشت میزبان رویداد سه‌گانه «تحصیل، تهذیب، ورزش» خواهد بود. با نزدیک‌شدن به پایان سال، شهر طال‌از ۲۰ تا ۲۷ اسفندماه جلوه‌گاه «آیین سمنو و چهل آش» می‌شود تا سنت‌های غذایی و اجتماعی کهن شهرستان بازنمایی شوند. در ۲۴ اسفندماه نیز «جشنواره محصولات گلخانه‌ای» در شهر ایرشیم برگزار می‌گردد تا توان تولیدمدن کشاورزی شهرستان در تقویم تثبیت شود؛با آغاز سال ۱۴۰۶، رویدادهای شهرستان با «جشنواره نوروزگاه پیربکران» در دوم فروردین‌ماه پی گرفته می‌شود تا از اوج سفرهای نوروزی برای معرفی منطقه استفاده شود. در تابستان نیز «جزل» خواهد بود تا با تکیه بر کشاورزی بومی، هم‌افزایی میان تولید و گردشگری را به نمایش بگذارد. همچنین شهر فلاورجان از ۲۲ تا ۲۶ آذرماه کانون برگزاری «جشنواره هنرهای تجسمی» می‌شود تا توان هنری منطقه به شکل ساختارپافته در تقویم رویدادها نقش ببندد.فصل زمستان با برپایی «جشنواره فیلم فجر» از ۱۰ تا ۲۲ تهمین‌ماه، شهر فلاورجان آغاز می‌شود و سپس ۱۴ تهمین‌ماه، شهر میباندشت میزبان رویداد سه‌گانه «تحصیل، تهذیب، ورزش» خواهد بود. با نزدیک‌شدن به پایان سال، شهر طال‌از ۲۰ تا ۲۷ اسفندماه جلوه‌گاه «آیین سمنو و چهل آش» می‌شود تا سنت‌های غذایی و اجتماعی کهن شهرستان بازنمایی شوند. در ۲۴ اسفندماه نیز «جشنواره محصولات گلخانه‌ای» در شهر ایرشیم برگزار می‌گردد تا توان

اصفهان پنهان؛ خانه شهشهرانی، گنجینه‌ای در دل تاریخ

لا تکیه‌های فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی استان اصفهان از شناسایی بیش از ۶۰ غذای بومی برای احیا و تبدیل به محصولات گردشگری خبر داد.دواد آیین در نخستین رویداد گردشگری غذا اصفهان با عنوان «باورچی» در پیاده‌راه چهارباغ عباسی اظهار کرد: بازتعریف و بازبرندسازی میراث غذایی اصفهان با هدف تبدیل غذاهای محلی به محصولات تجربه‌محور گردشگری در دستور کار قرار گرفته است. او افزود: غذا یکی از مهم‌ترین عناصر تجربه سفر است و اصفهان ظرفیت‌های متنوعی در حوزه گردشگری خوراک دارد، اما بخشی از این ظرفیت‌ها به دلیل ضعف در معرفی و تولید محتوای تخصصی، به‌رستی به بازارهای داخلی و خارجی نقش نشده است. معاون گردشگری استان اصفهان ادامه داد: برخی از بیش از ۶۰ غذای شناسایی‌شده

این ترتینات، پنجره‌های چوبی با طراحی سنتی، نور را به شکلی ملایم و زیبا به داخل فضا هدایت می‌کنند و جلوه‌ای خاص به نمای داخلی و بیرونی بنا بخشیده‌اند. این پنجره‌ها منتها نقش عملکردی در روشنایی دارند، بلکه به عنوان عنصری تزئینی، هماهنگی میان هنر و کاربرد را به نمایش می‌گذارند. یکی از دلپذیرترین بخش‌های خانه شهشهرانی، حیاط باصفای آن است، در معماری سنتی ایران، حیاط قلب تپنده خانه به شمار می‌رود؛ جایی که خانواده در آن گرد هم می‌امند و زندگی روزمره در آن جریان داشت. حیاط این خانه نیز با حفظ همین الگوی سنتی، فضایی آرام و دلنشین را فراهم کرده است که حس و حال معماری اصیل ایرانی را به یادیدکننده منتقل می‌کند. ترکیب حیاط با معماری سنتی و تزئینات هنری، این خانه را به مقصدی جذاب برای گردشگران و علاقه‌مندان به تاریخ و معماری تبدیل کرده است.

خانه تاریخی شهشهرانی اصفهان با معماری قاجاری و تزئینات چشم‌نواز، روایتی از تاریخ این شهر است. اصفهان، شهری که به نصف جهان شهرت دارد، در هر کوچه و پس‌کوچه‌اش روایتی از تاریخ و هنر را در خود جای داده است. در میان آنبوه بناهای باشکوه این شهر، خانه‌های تاریخی همچون نگین‌هایی در دل محله‌های قدیمی می‌روخشند و هر کدام بخشی از هویت فرهنگی و معماری ایران را روایت می‌کنند. یکی از این گنجینه‌های ارزشمند، خانه تاریخی شهشهرانی است؛ عملارتی که با قدمتی از دوره قاجار، در محله قدیمی و بهنام خود واقع شده و امروز به عنوان یکی از جاذبه‌های گردشگری اصفهان شناخته می‌شود. خانه شهشهرانی در محله قدیمی شهشهان واقع در خیابان این سینا قرار دارد. محله‌ای که خود بخشی از بافت تاریخی و اصیل این شهر به شمار می‌رود. این عمارت متعلق به دوره قاجار است. و روزگاری محل سکونت میرزا اسدالله خان وزیر بوده است. نام این محله و خانه از همین خاندان گرفته شده و نشان از جایگاه اجتماعی و سیاسی صاحب‌نشین آن در دوران خود دارد. قرار گرفتن این بنا در بافت تاریخی، آن را به بخشی از هویت معماری و اجتماعی اصفهان تبدیل کرده که روایتگر سبک زندگی و سلیقه هنری طبقه مرفه دوره قاجار است. خانه شهشهرانی با مساحتی حدود ۳۰۰ متر مربع، نمونه‌ای فشرده اما ارزشمند از معماری مسکونی دوره قاجار است. این عمارت دارای دو ورودی شرقی و غربی است که هر کدام به بخش‌هایی از بنا راه می‌یابند و نشان‌دهنده طراحی هوشمندانه فضا برای تفکیک بخش‌های مختلف زندگی و پذیرایی است. این ویژگی معماری، علاوه بر جنبه کاربردی، به زیبایی و تناسب فضایی بنا نیز کمک کرده است. از برجسته‌ترین عناصر تزئینی این خانه می‌توان به گچ‌بری‌های ظریف و چشم‌نواز اشاره کرد که با ظرافت تمام بر دیوارها و سقف‌ها نقش بسته‌اند. این گچ‌بری‌ها که با هنرهای شاخص دوره قاجار به شمار می‌روند، با طرح‌های اسلیمی و